

[Alfred Jensen.]

sige for Baners og for Rute- og Lastbilers Vedkommende.

Jeg mener ikke, at Udvalget kan undskylde sig med, at der ikke er tilstrækkelige Materialer, for det er der. Der er et Væld af Materiale fra den tidligere Trafikkommis-sions Arbejde, og desuden er der Materiale fra Trafikudvalgenes Virksomhed. Det er karakteristisk, at Generaldirektøren for Statsbanerne allerede i 1945 sagde, at der er rigeligt med Materiale. Man bør ikke samle mere, man maa se at finde frem til en Løsning. Jeg mener, at Tiden er saa langt fremskreden, at man hurtigst muligt bør se at komme ud af det Dødvande, hvori Sagen befinder sig, og at man ogsaa maa naa frem til at opstille en samlet Trafikplan, for det er den eneste Maade, hvorpaa man faar en fornuftig Afvikling af Trafikken her i vort Land.

Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Juul sagde, at man ikke kommer uden om at opretholde den Del af Jernbaneanettet, som Privatbanerne driver. Om det skal opretholdes i fuldt Omfang, staar mig ikke helt klart, men Hovedparten af det skal i hvert Fald opretholdes. Naar det er Tilfældet, maa man naturligvis ofre Midler, saaledes som det her er foreslaaet, og jeg tror, det er en grov Uagtsomhed, at man ikke allerede her fastslaar, det er nødvendigt at indføre Fællesdrift for samtlige Landets Baner for at faa den fulde Udnyttelse af det Materiale, af de Anlæg og det Personale, man har ved Banerne. Jeg tror heller ikke, at man opnaar den fulde Nyttevirkning af dette Tilskud til Modernisering af Privatbanerne, hvis man ikke indfører en saadan Fællesdrift. Saa langt kunde man i hvert Fald komme i denne Omgang.

Efter disse Bemærkninger skal jeg bare tilføje, at mit Parti kan gaa ind for de Ændringsforslag, som er foreslaaet af Ministeren og tiltraadt af Flertallet.

Hans Hansen (Rørby): Der har været Uenighed i Udvalget om, hvorvidt det var Staten eller Kommunerne, der skulde bære den sidste Del af Tabet. De Ændringsforslag, der er stillet, rører i og for sig ikke ved det Princip, der er fastslaet i Lovforslaget. Der er nu af Ministeren foreslaaet, at Staten giver 1 Mill. Kr. mere, og af Partiet Venstre er det foreslaaet, at Staten giver 3 Mill. Kr. mere, men selve Princippet røres der ikke ved, og Mulighederne fremover er saa ringe, som de altid har været. Der har under Kri-gen og Besættelsen været en Periode — naturligvis —, hvor Banernes Driftsøkonomi kom ind i et andet Leje, men det er forbi.

Det er erkendt fra alle Sider, at vi staar over for vanskelige Driftsforhold i Privatbanerne, og Forholdet er da ogsaa det, at en meget stor Del af Privatbanerne i dette Øjeblik, saa vidt det kan skønnes, savner enhver Eksistensberettigelse og formentlig er ude af Stand til selv med et stort Tilskud til Modernisering at fremvise bedre Driftsresultater, end de hidtil har haft. De Oplysninger, der er givet, og de Forhandlinger, der har været i Udvalget, har ikke gjort det sandsynligt, at selv det store Tilskud, der nu gives, vil forbedre den Driftsøkonomi, som hersker inden for Privatbanerne.

Vi har fra Retsforbundets Side ogsaa ved tidligere Ordførere henvist til, at baade Godstrafikken og Persontrafikken sandsynligvis meget billigere og bedre kunde varetages af Rutebiler og Lastbiler. Saa vidt jeg forstod den sidste ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, var det hans Mening, at den samlede Plan skulde gaa ud paa, at Staten skulde overtage det hele, men vi har, synes jeg, tilstrækkelige Erfaringer for Driftsøkonomien inden for Statens Funktioner i Almindelighed, og jeg er helt sikker paa, at hvis Staten skulde til at overtage Driften af disse meget ringe trafikerede Baner, vilde vi faa Resultater at se, der vilde sige Sparto til alt, hvad vi hidtil har set. Kampen staar i dette Øjeblik, som det blev fremført her, mellem Biler og Baner, og Spørgsmaalet fremover bliver, om det offentlige skal lægge sig hindrende i Vejen for den naturlige Udvikling, idet det private Initiativ naturligvis bedre og billigere kan varetage en Række af disse Opgaver til stor Fordel for Samfundsøkonomien og for alle Mennesker.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet og for Udvalget, det ærede Medlem Hr. Horn, sagde, at Retsforbundet vilde lade 7 og 9 være lige — han brugte det Udtryk. Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører, at det, det drejer sig om her, det er, om Staten ved et stort Tilskud skal støtte en Underskudsvirksomhed. Hvis man gør det, lader man 7 og 9 være lige, men hvis man vil prøve paa at komme ind i en naturlig Driftsøkonomi, skal man overlade Forholdet til private, der har det fulde Ansvar for Forretningens Økonomi. Her er et Tilfælde, hvor man kan afvige fra offentlig Drift til Fordel for det private Initiativ og Samfundsøkonomien, ja, til Fordel for alle.

Vi har fra vor Side tiltraadt Ændringsforslag Nr. 8, som angaar Spørgsmaalet om kvalificeret Majoritet af de Kommuner, det drejer sig om, ud fra den Betragtning, at der er Tale om en Indgaelse paa en øko-